

DRUMUL SPRE CULMI

de Rev. Richard Wrumbrand

„(Isus a spus:) Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari.” - Luca 16:10

Ne înșelăm singuri dacă credem că dând a zecea parte din veniturile noastre ne-am îndeplinit obligațiile financiare față de Dumnezeu. Creștinii închiși în timpul persecuției, care primeau o bucată de pâine alături de supa cu cartofi murdari, aduceau și ei zeciuială. Fiecare a zecea săptămână își dădeau bucata de pâine unuia care era bolnav sau slăbit. Dar aceasta nu era totul. Ei știau că responsabilitatea omului se referă la 100 de procente din tot ce are el. Mulți creștini își dăruiesc pâinea în Fiecare a treia sau a cincea săptămână. Unii nu mînceau deloc pâine, ci o dăruiau în întregime, mulțumindu-se cu supa murdară.

Nu doar zece procente, ci toți banii tăi aparțin Domnului. Nu este adevărat că, după ce am dat zece procente, putem să facem ce vrem cu restul. Să considerăm, mai degrabă, că Domnul ne-a pus la dispoziție un fond de cheltuieli, pentru care trebuie să răspundem pînă la ultimul ban. Un salariat al unei instituții nu poate cumpăra un palton de blană soției sale, din fondul de cheltuieli care i s-a pus la dispoziție. Nici nouă nu ne este îngăduit luxul.

Este conștiința ta curată? Poți să justifici înaintea lui Dumnezeu tot ce cheltuiești pentru hrană și îmbrăcăminte, într-o lume flămîndă și dezbrăcată? Poți justifica cheltuielile tale pentru cosmetice sau pentru distracții? Vei fi în stare ca în ziua judecății să-L privești pe Isus în față și să-L spui, „Mi-am cheltuit bine banii”? Îți va spune El oare, „Bine, slugă bună și credincioasă.”?

„Dumnezeu l-a dat Numele care este mai presus de orice nume.” - Filipeni 2:9

Unii oameni primesc un nume care le prevestește destinul, „Vladimir” în rusește înseamnă „stăpînul lumii”. Istoria Rusiei cunoaște două personalități influente care au purtat acest nume. În anul 998 d. Chr. prințul Vladimir al Kievului a devenit creștin. Avînd de ales între romanocatolici și ortodocși, el și-a trimis emisari în Europa ca să afle care dintre cele două religii este cea mai potrivită. Aceștia au fost impresionati de frumusețea muzicii din slujba ortodoxă și l-au influențat pe print să îmbrățișeze această formă a creștinismului. Ca urmare, el a poruncit ca toți supușii să fie botezați.

După aproximativ nouă sute de ani, un alt Vladimir s-a născut în Rusia. La vîrsta de șaisprezece ani el a devenit ateu, datorită unui incident stupid. Păcatul unui creștin poate transforma într-un dușman al lui Dumnezeu pe unul care a fost odată un închinător. Ca și alți tineri, Vladimir Lenin a neglijat pentru o vreme să meargă la biserică. Băiatul l-a auzit pe tatăl său întrebîndu-l pe un preot ce să facă în această situație. Preotul a răspuns “să-l bați și să-l bați”. Indignat, Lenin și-a smuls crucea de la gît, hotărînd să nu mai aibă nimic de-a face cu religia. A început de atunci s-o urască.

Poate că asta nu s-ar fi întîmplat dacă preotul ar fi dat un răspuns mai înțelept și mai iubitor.

Este impresionant să-ți dai seama că un cuvînt al tău poate distruge ori înălța un suflet.

Prințul Vladimir n-a ajuns să stăpânească întreaga lume, deși numele lui însemna asta. Nici Lenin n-a stăpînit lumea toată. Ei sînt morți. Isus Hristos este viu. Numai El va fi stăpînitorul lumii. Orice genunchi se va pleca înaintea Lui.

„Dragostea de bani este rădăcina tuturor relelor.” - Timotei 6:10

Poate Reformația și separarea ireparabilă a creștinătății nu s-ar fi întîmplat dacă nu ar fi fost dragostea de bani a unor clerici și multe păcate personale ale celor implicați de ambele părți.

Biserica este o continuare a întrupării lui Hristos. Hristos, capul ei, are grijă ca ea să funcționeze bine, astfel încît Biserica să nu moară.

Există totuși instituții umane numite biserici, pline de bărbați și femei nenăscuți din nou. Ei nu au nevoie să fie reformați, ci transformați. Nașterea din nou poate transforma pe orice om într-un copil al lui Dumnezeu.

La nivel uman, de-a lungul anilor s-au întîmplat lucruri scandaloase. Indulgențele, și odată cu ele soarta veșnică a sufletelor, erau oferite spre vînzare. Copii nelegitimi ai Regelui James al Scoției au fost numiți în funcții la cele mai bogate parohii din regat, pe cînd erau doar sugaci. Acte ca acestea produc indignarea publicului. Astfel, regelui Henric al VIII-lea i-a venit foarte ușor să-și îndeparteze țara de Roma, după ce s-a supărat pe papă pentru că nu l-a divorțat de soția sa. Mai tîrziu, atît Vaticanul, vinovat de păcatul lăcomiei, cît și Henric al VIII-lea, vinovat de păcatul curviei, au declarat pe cei care nu erau alături de ei pasibili de pedeapsa cu moartea. Lucruri asemănătoare s-au întîmplat și în alte țări.

Să aruncăm o privire la clerul nostru și la liderii diferitelor culte religioase. Sînt prioritățile vieții lor evidente? Folosește-ti consacrarea ta de creștin pentru a te păstra sfînt în gîndire și acțiune. Transformă-ți Biserica după modelul dat de Hristos, dar, mai întîi de toate, ai grijă să nu aparții doar unei instituții omenești.

Prin nașterea din nou să devii un membru al Bisericii „slăvite, fără pată, fără sbîrcitură sau a1tceva de felul acesta” (Efesem 5:27).

„Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie.” - Romani 12:1

În timpul războiului din Vietnam, niște preoți budiști care și-au văzut religia pusă în pericol prin politica președintelui catolic Thieu, și-au dat foc. Doi călugări au turnat petrol peste un preot și el și-a dat foc în fața a mii de martori care îl urmăreau îngenunchiat. Creștinul ceh, Jan Pallach și pastorul evanghelic Brusewitz din Germania s-au jertfit de asemenea pe ei înșiși în semn de protest împotriva nedreptății.

Creștinii pot învăța din aceste împrejurări. Sinuciderea în sensul obișnuit al lumii este în mod natural interzisă în religia noastră, dar noi toți trebuie să ne aducem pe noi înșine ca jertfe pentru singura cauză care contează cu adevărat.

Moartea lui Isus ar putea fi numită o sinucidere sofisticată. El a spus, „Îmi dau viața ... Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine” (Ioan 10:17,18). Se părea că făcea tot posibilul ca să provoace mînia dușmanilor Săi. S-a referit în vorbirea Sa la toate impulsurile care îi mîna pe oameni. Nu te uita niciodată la o femeie ca s-o poțestești! Vorbirea ta

să fie da, da și nu, nu ceea ce ar face imposibilă reclama! Nu-minți, nici măcar când minciuna ta ți-ar salva viața! Isus a făcut unele din minunile Sale în ziua Sabatului, cu toate că știa că aceasta îi va mînia pe dușmanii Lui. El a dorit să fie răstignit, căci știa că moartea Sa este singurul mijloc prin care omenirea poate să fie salvată.

Creștinii trăiesc de asemenea în opoziție cu standardele acestei lumi, căci și ei vor să se jertfească purtîndu-și crucea în Fiecare zi.

„Am fost răstignit împreună cu Hristos și ... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Gal. 2:20).

VA URMA

Nr.190/Iulie 07